

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 20 marca 2020 r.

Pozycja 106

POSTANOWIENIE z dnia 25 czerwca 2019 r. Sygn. akt Ts 49/19

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Stanisław Rymar,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej Fundacji Badań Nad Prawem we Wrocławiu o zbadanie zgodności:

- 1) art. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, ze zm.), rozumianego w ten sposób, że „sprawa bezczynności organu jednostki samorządu terytorialnego w rozstrzygnięciu otwartego konkursu na powierzenie prowadzenia przez organizację pozarządową punktu nieodpłatnej pomocy prawnej nie wchodzi w zakres sądowej kontroli działalności administracji publicznej (nie stanowi sprawy sądowoadministracyjnej)” z art. 45 ust. 1 w związku z art. 184 zdanie pierwsze Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) art. 3 § 2 pkt 8 w związku z art. 3 § 2 pkt 4 ustawy wymienionej w pkt 1, rozumianych w ten sposób, że „(brak) rozstrzygnięcia przez organ jednostki samorządu terytorialnego otwartego konkursu ofert na realizację zadania publicznego nieodpłatnej pomocy prawnej nie stanowi (bez)czynności z zakresu administracji publicznej podlegającej kontroli przez sądy administracyjne” z art. 45 ust. 1 w związku z art. 184 zdanie pierwsze Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

1) odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej w zakresie dotyczącym badania zgodności:

- a) art. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, ze zm.), rozumianego w ten sposób, że „sprawa bezczynności organu jednostki samorządu terytorialnego w rozstrzygnięciu otwartego konkursu na powierzenie prowadzenia przez organizację pozarządową punktu nieodpłatnej pomocy prawnej nie wchodzi w zakres sądowej kontroli działalności administracji publicznej (nie stanowi sprawy sądowoadministracyjnej)”, z art. 184 zdanie pierwsze Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- b) art. 3 § 2 pkt 8 w związku z art. 3 § 2 pkt 4 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, rozumianych w ten sposób, że „(brak) rozstrzygnięcia przez organ jednostki samorządu terytorialnego otwartego konkursu ofert na realizację zadania publicznego nieodpłatnej pomocy

prawnej nie stanowi (bez)czynności z zakresu administracji publicznej podlegającej kontroli przez sądy administracyjne”, z art. 184 zdanie pierwsze Konstytucji;

2) nadać dalszy bieg skardze konstytucyjnej w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej, wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 21 marca 2019 r. (data nadania), Fundacja Badań Nad Prawem we Wrocławiu (dalej: skarżąca) wystąpiła z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia.

2. Skarga konstytucyjna została wniesiona w związku z następującym stanem faktycznym:

Prezydent Miasta Wrocławia (dalej: organ) ogłosił otwarty konkurs nr 2039 na powierzenie organizacjom pozarządowym prowadzenia na terenie Wrocławia punktów nieodpłatnej pomocy prawnej. Konkurs powiązany był z przyznaniem dotacji ze środków publicznych, jako zadanie publiczne zlecone przez administrację rządową.

Skarżąca złożyła ofertę konkursową, jednak organ nie rozstrzygnął konkursu ofert i nie dokonał w tym zakresie żadnej czynności kończącej procedurę konkursową. W związku z tym, skarżąca wniosła skargę na brak rozstrzygnięcia (bezczynność organu) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, która została odrzucona postanowieniem z 14 stycznia 2019 r. (sygn. akt [...]). Skarga kasacyjna od tego orzeczenia została oddalona przez Naczelny Sąd Administracyjny w postanowieniu z 14 marca 2019 r. (sygn. akt [...]). W ocenie sądów administracyjnych obu instancji żądanie skarżącej nie miało bowiem charakteru administracyjnoprawnego, a sprawa nie podlegała kontroli sądowoadministracyjnej.

3. Zdaniem skarżącej art. 1 oraz art. 3 § 2 pkt 8 w związku z art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, ze zm.) – w zakresach przedstawionych w komparycji niniejszego postanowienia – naruszają prawo do sądu administracyjnego zagwarantowane w art. 45 ust. 1 w związku z art. 184 zdanie pierwsze Konstytucji.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymogom.

2. Przedmiotem zaskarżenia w niniejszej sprawie uczyniono następujące przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, ze zm.):

– art. 1 w brzmieniu:

„Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi normuje postępowanie sądowe w sprawach z zakresu kontroli działalności administracji publicznej oraz w innych sprawach, do których jego przepisy stosuje się z mocy ustaw szczególnych (sprawy sądowoadministracyjne)”;

– art. 3 § 2 pkt 4 i 8 w brzmieniu:

„Kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje:
(...)

4) inne niż określone w pkt 1-3 akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, z wyłączeniem aktów lub czynności podjętych w ramach postępowania administracyjnego określonego w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), postępowań określonych w działach IV, V i VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.), postępowań, o których mowa w dziale V w rozdziale 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 508, 650, 723, 1000 i 1039), oraz postępowań, do których mają zastosowanie przepisy powołanych ustaw; (...)

8) beczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadkach określonych w pkt 1-4 lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadku określonym w pkt 4a”.

Jako wzorce kontroli skarżąca powołała art. 45 ust. 1 w związku z art. 184 zdanie pierwsze Konstytucji.

3. Trybunał stwierdza, że w zakresie, w jakim skarżąca uczyniła wzorcem kontroli art. 184 zdanie pierwsze Konstytucji, rozpoznanie merytoryczne skargi konstytucyjnej jest niedopuszczalne. Wskazany przepis ustawy zasadniczej ma charakter ustrojowy (określa ramy kognicji sądów administracyjnych i jest adresowany do ustawodawcy). Oznacza to, że, nie stanowi on źródła konstytucyjnych praw lub wolności jednostki w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji.

W związku z powyższym – na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 1 u.o.t.p.TK – należało postanowić, jak w punkcie 1 sentencji.

4. W pozostałym zakresie analizowana skarga konstytucyjna spełnia natomiast przesłanki warunkujące przekazanie jej do rozpoznania merytorycznego.

4.1. Skarga została sporządzona w imieniu skarżącej przez radcę prawnego (art. 44 ust. 1 u.o.t.p.TK), zaś skarżąca: wyczerpała przysługującą jej drogę prawną (art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK) albowiem wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14 marca 2018 r. (sygn. akt [...]) jest prawomocny i nie przysługują od niego żadne zwykłe środki zaskarżenia; dochowała terminu wniesienia skargi konstytucyjnej (art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK); prawidłowo określiła przedmiot kontroli (art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK), wskazując, które konstytucyjne prawa i wolności i w jaki sposób – jej zdaniem – zostały naruszone (art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK) oraz przedstawiła w tym zakresie stosowne uzasadnienie (art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK).

Skarga konstytucyjna nie jest ponadto obciążona nieusuwalnymi brakami formalnymi, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 1 u.o.t.p.TK, a sformułowane w niej zarzuty nie są oczywiście bezzasadne w rozumieniu art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.

4.2. Istotą przedstawionego przez skarżącą problemu jest – wynikająca z ustabilizowanego orzecznictwa sądów administracyjnych – kwestia braku możliwości poddania kontroli sądowoadministracyjnej braku rozstrzygnięcia przez organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego w przedmiocie otwartego konkursu ofert na powierzenie zadania publicznego prowadzenia punktów udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej. Zdaniem skarżącej postępowanie konkursowe prowadzone przez organ w ramach otwartego konkursu dotyczącego zadania publicznego jest postępowaniem z zakresu administracji publicznej, a zatem rozstrzygnięcie albo jego brak w tym przedmiocie – odpowiednio – powinno podlegać kontroli sądu administracyjnego.

Wziąwszy powyższe pod uwagę, dyskwalifikacja formalna analizowanej skargi konstytucyjnej na etapie wstępnej kontroli wykraczałaby poza ramy art. 61 ust. 1 i 4 u.o.t.p.TK.

4.3. W tym stanie rzeczy – na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p.TK – należało postanowić, jak w punkcie 2 sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżące przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie – w zakresie jego punktu 1 – w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.